

## Copil fiind...

Alina Cristian

---

Copil fiind...

Copil fiind, ades mă furişam,  
De cei ai casei, să nu mă zărească...  
Iar strada mă-nghiţea în praful ei,  
Fiind refugiul ideal, în braţele-i gata să mă primească.

Mama, mă căuta înnebunită cu privirea,  
Plină de griji, la fel cum este orice mamă...  
Când năzdrăvanul o zbugheşte fără veste,  
Lăsând în urmă numai jucării, împrăştiate-n grabă.

Copil fiind, nu-nţelegeam cu mintea de atunci,  
Că viaţa e făcută doar din reguli...  
Când mama-mi explica, cu ochii blânzi,  
Eu o priveam şi parcă tot pluteam prin neguri.

Copil fiind, plângeam şi eu câte puţin,  
Când vreo dojană nu-mi era pe plac...  
Dar mama îmi zâmbea, ca o icoană sfântă,  
Iar supărarea mea se risipea, cu un uşor oftat.

Copil fiind, viaţa-mi părea o simplă joacă,  
Crezând că numai oamenii mari nu înţeleg...  
Iar eu, copil fiind, aveam şi eu dreptatea mea,  
Dar cine să mă înţeleagă?...numai eu!

Copil fiind, zâmbind trecu-i prin viaţă,  
Cu fiecare an am înţeles mai mult...  
Mama, avea şi ea multă dreptate,  
Însă, să fii din când în când copil, i-un lucru bun.

.....

Şi-acum, adult fiind, privesc în jurul meu,  
La rândul meu pun reguli şi îmi amintesc...  
Şi-o poartă parcă se deschide spre trecut  
Şi văd doi ochi zburdalnici ce neconţinut zâmbesc.

~16 Ianuarie 2015~